

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka, soudce Mgr. Aleše Smetanky a soudkyně JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobce: **Z. H.,**
bytem X,
zastoupený Mgr. Libuší Hrušovou, advokátkou,
sídlem Veverkova 2707/1, 301 00 Plzeň,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje,**
sídlem Škroupova 1760/18, 301 00 Plzeň,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 8. 2025, č. j. PK-RR/3412/25,

takto:

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě se zamítá.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kterou podal u Krajského soudu v Plzni (dále jen „soud“) dne 11. 9. 2025, domáhá přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Planá, stavebního úřadu ze dne 31. 3. 2025, č. j. 2027/2025/PL/SU (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“). Prvoinstančním rozhodnutím bylo podle § 129 odst. 2 a 3 a § 94p zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném ke dni 31. 12. 2023, a podle § 13a vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění účinném ke dni 31. 12. 2023, ve spojení s § 330 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, rozhodnuto o nevydání dodatečného povolení na stavbu nazvanou „*Skladovací prostory pro soukromý chov ryb X*“ na pozemku parc. č. Xa (trvalý travní porost) v katastrálním území Z. n. M..
2. Žalobce učinil součástí své žaloby návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, v němž uvedl, že na základě napadeného rozhodnutí bude pokračováno v řízení o odstranění stavby a pokud bude stavba odstraňována, dojde k nevratnému úkonu. Žalobce je toho názoru, že jsou u něj splněny podmínky podle § 73 odst. 2 s. ř. s. Dále žalobce tvrdil, že v případě zrušení napadeného rozhodnutí by se mohlo stát, že takovéto rozhodnutí o správní žalobě by bylo pouhým formálním rozhodnutím, jelikož lhůta pro odstranění stavby by žalobci v mezidobí plynula a mohlo by dojít i k výkonu rozhodnutí, a tedy k odstranění stavby, o jejíž dodatečné povolení žalobce žádal. Odstranění stavby by následně po zrušení napadeného rozhodnutí již nebylo možné zhojit a žalobci by tak vznikla zcela nepřiměřená újma a škoda, konkrétně by dle žalobce byla zásadním a nevratným způsobem negativně ovlivněna jeho majetková sféra. Podle žalobce je zřejmé, že stavba byla původně povolena

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

minimálně v menším rozsahu, pokud by bylo následně nařízeno odstranění celé stavby, bylo by to v rozporu s původním stavebním povolením. Odklad výkonu rozhodnutí dle žalobce není v rozporu se zásadou proporcionality intenzity hrozícího zásahu do základního práva svědčícího žalobci s intenzitou narušení veřejného zájmu, což žalobce opírá o následné zprávy a stanoviska. Žalobce dále uvedl, že inicioval i změnu územního plánu a pokud by i tomuto bylo vyhověno, došlo by v důsledku nařízení odstranění stavby k odstranění objektu, který by mohl být následně novým územním plánem aprobován. Přiznání odkladného účinku žalobě přitom ještě neznamená, že uložená povinnost nebude splněna vůbec, jde toliko o odklad termínu pro splnění povinnosti po dobu řízení o žalobě. Dočasný odklad splnění povinnosti, pokud tato bude pravomocně uložena, proto bezprostředně neohrožuje důležitý veřejný zájem. Na podporu svých tvrzení žalobce odkazoval na usnesení Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 2 Afs 77/2005, v němž je podle žalobce uvedeno, že rozhodnutím o odkladném účinku by mělo být dosaženo toho, aby byl zakonzervován stav věcí v době před napadeným správním rozhodnutím, protože pokud by toto rozhodnutí mělo být provedeno (vykonáno) a následně bude v rámci soudního přezkumu shledáno napadené rozhodnutí nezákonným a bude zrušeno nebo byla-li by vyslovena jeho nicotnost, vrátit stav věcí do podoby před tímto nezákonným či nicotným rozhodnutím již bude zcela nemožné.

3. Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že nesouhlasí s přiznáním odkladného účinku žalobě, neboť je toho názoru, že pro takový postup nejsou splněny zákonné podmínky. Podle žalovaného žalobci napadeným rozhodnutím žádná újma nehrozí, na základě napadeného rozhodnutí nemůže dojít k nevratnému výkonu rozhodnutí.
4. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*
5. Ustanovení § 73 odst. 3 s. ř. s. stanoví, že *přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.*
6. Podle § 73 odst. 4 věty první s. ř. s. soud rozhodne o návrhu na přiznání odkladného účinku bez zbytečného odkladu; *není-li tu nebezpečí z prodlení, rozhodne do 30 dnů od jeho podání.*
7. Smyslem přiznání odkladného účinku žaloby není oddálení účinku pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Jedná se o zvláštní nástroj, který má zabránit situaci, kdy by v důsledku okamžitého výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu došlo ke zcela konkrétní, závažné a nevratné újmě. Poskytnutí odkladného účinku se tedy vyznačuje svým mimořádným charakterem. Soud přiznáním odkladného účinku ještě před rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby soud nerozhoduje tak, že by předjímal rozhodnutí ve věci samé, ale zjišťuje existenci zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žaloby uvedených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Zákon stanoví dvě podmínky, které musí být současně splněny k tomu, aby bylo možné přiznat žalobě odkladný účinek, a to (i) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (ii) přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

8. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že povinnost tvrdit a prokázat skutečnost, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce znamenaly újmu, která je nepoměrně větší než újma, která může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám, stíhá samotného žalobce; postačuje přitom předpoklad tvrzené újmy. Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2020, č. j. 8 As 203/2020-78, „[n]ávrh na přiznání odkladného účinku musí být dostatečně individualizován a osvědčen, protože je to stěžovatel, který je povinen tvrdit a osvědčit první z předpokladů pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tj. že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro něj znamenaly újmu, přičemž hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (viz usnesení ze 3. 10. 2017, čj. 9 AfS 275/2017-20). (...) skutečnosti, z nichž je hrozící újma dovozována, se musí týkat zejména bezprostřední budoucnosti (...).“ K závažnosti hrozící újmy pak v usnesení ze dne 23. 2. 2012, č. j. 1 As 17/2012-30, Nejvyšší správní soud uvedl, že „[d]ůvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel. Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.“ Ačkoliv byly tyto závěry vyřčeny ve vztahu k odkladnému účinku kasační stížnosti, uplatní se *mutatis mutandis* i na odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí správního orgánu.
9. V obecné rovině tedy platí, že aby žalobce dostál své povinnosti tvrdit a prokázat vznik újmy, musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a za jak intenzivní by takovou újmu pociťoval. Musí dále prokázat, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozhodnutím obává, by pro něj byl zásadním zásahem (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2023, č. j. 9 As 149/2023-82, bod 7). Žalobce je tedy pro úspěšnost svého návrhu povinen tvrdit včas, úplně a konkrétně rozhodné skutečnosti o vzniku nenahraditelné újmy. Tvrdit a osvědčovat rozpor přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem, popř. i újmu, jež by měla vzniknout jiným osobám, je naopak úkolem žalovaného. Soud není oprávněn zjišťovat splnění uvedených podmínek z úřední povinnosti (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2017, č. j. 2 Asz 163/2017-20). Odkladný účinek je výjimečným institutem a je tak přiznáván v menšině případů (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 1. 2021, č. j. 1 As 473/2020-32).
10. Žalobce v návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě pouze obecně tvrdil, že nepoměrně větší újma mu vznikne především tím, že bude pokračováno v řízení o odstranění stavby, a tím dojde k nevratnému úkonu, kterým je zřejmě myšleno odstranění předmětné stavby.
11. Žalobci lze přisvědčit v tom, že odstranění stavby by představovalo citelnou újmu. Proto judikatura v takových případech přiznává žalobě odkladný účinek (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2015, č. j. 6 As 230/2015-17; či ze dne 12. 1. 2017, č. j. 2 As 333/2016-52; případně i usnesení zdejšího soudu ze dne 7. 12. 2023, č. j. 55 A 60/2023-18). V projednávané věci ovšem není předmětem přezkumu rozhodnutí o odstranění stavby, nýbrž rozhodnutí vydané v řízení o dodatečném povolení stavby. Jedná se o samostatná řízení s odlišným předmětem. Stavba, která je předmětem sporu, stojí a její

odstranění nebylo napadeným rozhodnutím (resp. jemu předcházejícím prvoinstančním rozhodnutím) nařízeno. Napadeným rozhodnutím stavba pouze nebyla dodatečně povolena. Hrozící újma, se kterou žalobce svůj návrh spojil, nevyplývá z napadeného rozhodnutí, ale z případného rozhodnutí o odstranění stavby, které bude možná vydáno v budoucnu v jiném řízení a proti kterému se žalobce bude moci bránit samostatnou žalobou. Žalobcem tvrzená újma tak není následkem, který by byl bezprostředně spojený s výsledkem řízení o dodatečném povolení stavby, tedy s napadeným rozhodnutím (srov. shodně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2016, č. j. 6 As 129/2016-20; či ze dne 21. 1. 2019, č. j. 2 As 426/2018-26). Žalobce tak neprokázal, že by mu výkonem nebo jinými právními následky předmětnou žalobou napadeného rozhodnutí (vydaného v řízení o dodatečném povolení stavby) hrozila závažná újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s

12. Ostatně sám žalobce poukazuje v návrhu na přiznání odkladného účinku na to, že důsledkem napadeného rozhodnutí je skutečnost, že stavební úřad bude pokračovat v řízení o odstranění stavby. K tomu soud dodává, že teprve případné rozhodnutí o odstranění stavby by žalobci mohlo způsobit skutečně nepříznivé vážné následky v podobě nutnosti odstranění stavby. Ovšem případná újma související s pokračováním v jiném navazujícím správním řízení není dostatečně závažná a samostatně způsobilá být důvodem pro přiznání odkladného účinku (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2021, č. j. 6 As 286/2021–21). Podmínkou pro přiznání odkladného účinku je totiž nepoměrně větší újma, která vznikne důsledkem nebo v přímé souvislosti s výkonem napadeného rozhodnutí, což není nyní posuzovaný případ. V případě, že bude rozhodnuto o odstranění stavby, má žalobce možnost se proti takovému rozhodnutí bránit u správního soudu, stejně jako to učinil nyní, a podat návrh na přiznání odkladného účinku takové své žaloby.
13. Lze tedy uzavřít, že žalobce dostatečně netvrdil a neprokázal, že by mu výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí hrozila nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Soud tudíž žalobcovu návrhu nevyhověl, neboť nebyly naplněny zákonné podmínky, a odkladný účinek podané žalobě nepřiznal.
14. O náhradě nákladů řízení, které případně vznikly v souvislosti s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě, rozhodne soud až v rozhodnutí, jímž bude řízení o věci samé skončeno (srov. § 145 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 s. ř. s. a § 61 odst. 1 s. ř. s.).
15. Závěrem soud dodává, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto usnesení je kasační stížnost nepřipustná [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Plzeň 7. října 2025

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.